

ผลโพลล์สำรวจความเห็นนักเศรษฐศาสตร์

เรื่อง “ค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาททั่วประเทศ ส่งผลอย่างไรต่อเศรษฐกิจไทย”

นักเศรษฐศาสตร์ 64.3% ชี้การขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำรวดเดียว 300 บาททั่วประเทศเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องทาง
และต้องมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการเพิ่มเติมโดยเฉพาะ SMEs (นอกเหนือจากการลดภาษี)

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) เปิดเผยผลสำรวจความเห็นนักเศรษฐศาสตร์จากองค์กร
ชั้นนำ 30 แห่ง จำนวน 70 คน เรื่อง “ค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาททั่วประเทศ ส่งผลอย่างไรต่อเศรษฐกิจไทย” โดยเก็บ
ข้อมูลระหว่างวันที่ 11-19 ก.ย. ที่ผ่านมา พบว่า

นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 64.3 เห็นว่าการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำรวดเดียว 300 บาท
ทั่วประเทศใน 70 จังหวัดที่เหลือแล้วคงที่ไว้เป็นเวลา 2 ปี (ปี 2557-2558) เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง โดยให้
เหตุผลที่สำคัญว่า ธุรกิจจะไม่สามารถปรับตัวได้ทัน โดยเฉพาะ SMEs ที่ไม่สามารถปรับราคาสินค้าได้ตาม
ต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงศักยภาพทางธุรกิจในแต่ละพื้นที่ก็แตกต่างกัน ขณะที่ร้อยละ 18.6 เห็นว่าเป็นการ
ดำเนินการที่ถูกต้องแล้ว โดยให้เหตุผลที่สำคัญว่า เป็นการเพิ่มอำนาจซื้อ เพิ่มการกระจายรายได้ และกระจาย
ความเจริญสู่ภูมิภาค เมื่อถามต่อการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำให้เท่ากันทั่วประเทศที่ 300 บาทต่อวันเป็นการ
ดำเนินการที่เหมาะสมหรือไม่ ร้อยละ 72.9 เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ขณะที่ร้อยละ 17.1 เห็นว่า
เป็นการดำเนินการที่เหมาะสมแล้ว

ทั้งนี้ นักเศรษฐศาสตร์เห็นว่ารัฐบาลควรดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไปให้อยู่ในระดับต่ำไม่เกินร้อยละ 3.45
ต่อปี และเห็นว่าหากเงินเฟ้อทั่วไปปรับเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงกว่าร้อยละ 4.56 ต่อปี รัฐบาลควรมีการทบทวน
ค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้ (ที่กำหนดไว้ครั้งที่ 2 ปี)

ส่วนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามมาและส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ อันเป็นผลมาจากการ
การปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท ทั่วประเทศ คือ

อันดับ 1 ราคาสินค้าจะเพิ่มขึ้น/เงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 85.7)

อันดับ 2 การเลิกกิจการของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs ที่จะเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 68.6)

อันดับ 3 การจ้างแรงงานต่างด้าวที่จะเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 62.9)

อันดับ 4 การย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นของผู้ประกอบการ (ร้อยละ 61.4)

นอกจากนี้ นักเศรษฐศาสตร์เสนอให้รัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs
เพิ่มเติม (นอกเหนือจากการลดภาษีนิติบุคคล) เช่น การช่วยเพิ่มผลผลิตของแรงงานให้กับผู้ประกอบการ
การพัฒนาสินค้าและด้านตลาด มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการที่มีปัญหา การจัดตั้งกองทุน
ช่วยเหลือ เป็นต้น

(โปรดพิจารณารายละเอียดของผลสำรวจดังต่อไปนี้)

1. ความคิดเห็นต่อการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือน 300 บาททั่วประเทศใน 70 จังหวัดที่เหลือแล้วคงที่ไว้เป็นเวลา 2 ปี (ปี 2557-2558) เป็นการดำเนินการที่ถูกทางหรือไม่

ร้อยละ 18.6 เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ถูกทางแล้ว

- เพราะ
1. เป็นการเพิ่มอำนาจซื้อ เพิ่มการกระจายรายได้ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค
 2. ค่าครองชีพขณะนี้สูงขึ้นไปแล้วตั้งแต่เริ่มประกาศนโยบายจึงจำเป็นต้องดำเนินการตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน
 3. ช่วยกระตุ้นให้อุตสาหกรรมได้ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตให้ดีขึ้น และการคงที่ค่าจ้างขั้นต่ำไว้เป็นเวลา 2 ปีก็จะช่วยให้ผู้ประกอบการปรับตัวได้

ร้อยละ 64.3 เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกทาง

- เนื่องจาก
1. ธุรกิจไม่สามารถปรับตัวได้ทัน โดยเฉพาะ SMEs ที่ไม่สามารถปรับราคาสินค้าได้ตามต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น ศักยภาพทางธุรกิจในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน อีกทั้งผลิตภาพของแรงงานก็เพิ่มในระดับที่น้อยกว่าค่าจ้าง (แม้จะได้ประโยชน์จากการลดอัตราภาษีนิติบุคคลก็ตาม)
 2. การเพิ่มค่าจ้างรายเดือนจะก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ที่แท้จริงของแรงงาน รวมถึงส่งผลกระทบต่อผู้ที่ไม่มีได้ประจำ เช่น เกษตรกร
 3. ค่าครองชีพในแต่ละพื้นที่แตกต่างกันจึงไม่ควรปรับให้ค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากัน
 4. การปรับเพิ่มค่าจ้างควรใช้วิธีการทยอยขึ้นน่าจะดีกว่า การปรับเพิ่มลักษณะดังกล่าวถือว่าการเพิ่มจากเหตุผลทางการเมือง ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจ

ร้อยละ 17.1 ไม่ตอบ/ไม่แน่ใจ

2. การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำให้เท่ากันทั่วประเทศที่ 300 บาทต่อวัน เป็นการดำเนินการที่เหมาะสมหรือไม่

ร้อยละ 17.1 เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่เหมาะสมแล้ว

ร้อยละ 72.9 เห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่เหมาะสม

ร้อยละ 10.0 ไม่ตอบ/ไม่แน่ใจ

3. การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือน 300 บาททั่วประเทศใน 70 จังหวัดที่เหลือ และหากรัฐบาลต้องการให้รายได้ของผู้ใช้แรงงานที่เพิ่มขึ้นหมายถึงอำนาจซื้อที่เพิ่มขึ้นด้วย รัฐบาลต้องดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation) ไม่ควรให้เกินร้อยละเท่าไรต่อปี

ร้อยละ 2.8 เห็นว่ารัฐบาลต้องดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไปไม่ให้เกินร้อยละ 1.1-2.0 ต่อปี

ร้อยละ 25.8 เห็นว่ารัฐบาลต้องดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไปไม่ให้เกินร้อยละ 2.1-3.0 ต่อปี

ร้อยละ 31.4 เห็นว่ารัฐบาลต้องดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไปไม่ให้เกินร้อยละ 3.1-4.0 ต่อปี

ร้อยละ 7.1 เห็นว่ารัฐบาลต้องดูแลอัตราเงินเฟ้อทั่วไปไม่ให้เกินร้อยละ 4.1-5.0 ต่อปี

ร้อยละ 32.9 ไม่ตอบ/ไม่แน่ใจ

(อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยที่นักเศรษฐศาสตร์ต้องการให้รัฐบาลดูแลไม่เกินร้อยละ 3.45 ต่อปี)

4. เงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation) ปรับเพิ่มร้อยละเท่าไรที่รัฐบาลควรจะมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้

ร้อยละ 17.1 เห็นว่าหากเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเกินร้อยละ 2.0-3.0 ต่อปี รัฐบาลควรมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้

ร้อยละ 12.8 เห็นว่าหากเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเกินร้อยละ 3.1-4.0 ต่อปี รัฐบาลควรมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้

ร้อยละ 22.9 เห็นว่าหากเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเกินร้อยละ 4.1-5.0 ต่อปี รัฐบาลควรมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้

ร้อยละ 7.1 เห็นว่าหากเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเกินร้อยละ 5.1 ขึ้นไปต่อปี รัฐบาลควรมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้

ร้อยละ 40.1 ไม่ตอบ/ไม่แน่ใจ

(อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยที่ร้อยละ 4.56 ต่อปี เป็นระดับที่นักเศรษฐศาสตร์เห็นว่ารัฐบาลควรมีการทบทวนค่าจ้างขั้นต่ำก่อนเวลาที่กำหนดไว้)

5. ผลกระทบใดที่จะเกิดขึ้นตามมาอย่างมีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย อันเป็นผลมาจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาททั่วประเทศ

ร้อยละ 85.7 เห็นว่ามีผลต่อ ราคาสินค้าจะเพิ่มขึ้น/เงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 68.6 เห็นว่ามีผลต่อ การเลิกกิจการของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็กที่จะเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 62.9 เห็นว่ามีผลต่อ การจ้างแรงงานต่างด้าวที่จะเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 61.4 เห็นว่ามีผลต่อ การย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นของผู้ประกอบการ

ร้อยละ 50.0 เห็นว่ามีผลต่อ การตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยของนักลงทุนต่างชาติ

(เฉพาะการลงทุนทางตรง หรือ FDI)

ร้อยละ 44.3 เห็นว่ามีผลต่อ ปัญหาการว่างงานที่จะเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 32.9 เห็นว่ามีผลต่อ การส่งออกที่จะลดลง/ขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้า
ในตลาดต่างประเทศ

ร้อยละ 12.9 เห็นว่ามีผลต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) จะขยายตัวลดลง

ร้อยละ 5.7 เห็นว่ามีผลทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นและกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม

ร้อยละ 4.3 เห็นว่ามีผลต่อด้านอื่นๆ คือ รายได้ของแรงงานอาจไม่เพิ่มขึ้นจริงเพราะราคาสินค้าเพิ่มขึ้น
ด้วย นอกจากนี้ คุณภาพสินค้าที่บริโภคภายในประเทศทั่วไปจะลดลง นายทุนโดยเฉพาะ
บริษัทใหญ่ๆ อาจฉวยโอกาสปรับเพิ่มอัตรากำไรให้กับสินค้าและบริการของตัวเอง
รวมถึงการหันไปใช้เครื่องจักรแทนแรงงาน

ร้อยละ 28.6 เห็นว่ามีผลด้านบวกที่สำคัญด้วย คือ รายได้ที่แท้จริงของแรงงานที่มีงานเพิ่มขึ้นหาก
รัฐบาลสามารถคุมอัตราราคาเงินเฟ้อ ช่วยเพิ่มกำลังซื้อ และการบริโภค ซึ่งจะทำให้การ
บริโภคภาคเอกชนน่าจะยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีต่อไป ช่องว่างการกระจายรายได้
ระหว่างผู้มีรายได้ต่ำและปานกลางปรับดีขึ้น ถ้ามีการเพิ่มผลผลิตการผลิตจะส่งผลให้
แรงงานมีฝีมือได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและสูงใจ การพัฒนาฝีมือแรงงานและการบริหารงาน
ภายในองค์กร เนื่องจากต้องแข่งขันกับต่างประเทศ

6. ข้อเสนอแนะรัฐบาล หากมีการดำเนินการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำรายเดี่ยวนับ 300 บาททั่วประเทศ ใน 70 จังหวัด
ที่เหลือในวันที่ 1 ม.ค. 2556 เพื่อให้นโยบายรัดกุมขึ้นหรือเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา

- 1) รัฐบาลต้องมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs เพิ่มเติม (นอกเหนือจากการลดภาษี
นิติบุคคล) เช่น การช่วยเพิ่มผลผลิตของแรงงานให้กับผู้ประกอบการ การพัฒนาสินค้าและด้านตลาด
มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการที่มีปัญหา การตั้งกองทุนช่วยเหลือ เป็นต้น
- 2) รัฐบาลควรทบทวนวิธีการขึ้นค่าจ้างอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจเป็นการทยอยปรับขึ้น การปรับขึ้นค่าจ้างตาม
ผลผลิตการผลิต รวมถึงควรมีการศึกษาผลกระทบต่างๆ ให้รอบคอบ
- 3) รัฐบาลควรถือโอกาสนี้ปฏิรูปโครงสร้างค่าจ้างให้เป็นระบบ มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่
ที่ขาดแคลน มีการศึกษาผลกระทบต่อการย้ายฐานการผลิต รวมถึงต้องควบคุมราคาสินค้าไม่ให้สูงขึ้น
จากการดำเนินนโยบายดังกล่าว

หมายเหตุ: รายงานผลสำรวจความเห็นนักเศรษฐศาสตร์ฉบับนี้ เป็นการสำรวจความเห็นส่วนตัวของ

นักเศรษฐศาสตร์ซึ่งมิได้สื่อถึงแนวนโยบายขององค์กรที่นักเศรษฐศาสตร์สังกัดอยู่แต่อย่างใด

รายละเอียดในการสำรวจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับรัฐบาล เอกชน รวมถึงประชาชนผู้ใช้แรงงาน ในการเตรียมความพร้อมรองรับผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบาย
2. เพื่อกระตุ้นให้สังคมมีความตระหนักถึงผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย อันจะช่วยลดผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งอาจช่วยส่งผลให้การดำเนินนโยบายมีความรัดกุมขึ้น
3. เพื่อสะท้อนความเห็นในประเด็นด้านเศรษฐกิจจากผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ โดยตรงไปยังสาธารณชนโดยผ่านช่องทางสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโทในสาขาเศรษฐศาสตร์ (กรณีสำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์เฉพาะปริญญาตรี หรือปริญญาโท หรือปริญญาเอก ใดๆอย่างหนึ่ง จะต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านวิเคราะห์/วิจัย/หรืองานที่เกี่ยวข้องที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถด้านเศรษฐศาสตร์อย่างน้อย 5 ปีจนถึงปัจจุบัน ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานด้านการวิเคราะห์ วิจัยเศรษฐกิจระดับชั้นนำของประเทศ จำนวน 30 แห่ง ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย ธนาคารทหารไทย ธนาคารธนชาต บริษัทหลักทรัพย์พัฒนาสิน บริษัทหลักทรัพย์เคไอ บริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน บริษัทหลักทรัพย์ภัทร บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงไทย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงศรี คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ สำนักวิชาการจัดการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

วิธีการรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ไปยังนักเศรษฐศาสตร์ในหน่วยงานที่กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล : 11-19 กันยายน 2555

วันที่เผยแพร่ผลสำรวจ : 24 กันยายน 2555

ข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

		จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงาน	ภาครัฐ	30	42.9
	ภาคเอกชน	23	32.9
	สถาบันการศึกษา	17	24.2
	รวม	70	100.0
เพศ	ชาย	37	52.9
	หญิง	33	47.1
	รวม	70	100.0
อายุ	26 ปี – 35 ปี	28	40.0
	36 ปี – 45 ปี	18	25.7
	46 ปีขึ้นไป	23	32.9
	ไม่ระบุ	1	1.4
	รวม	70	100.0
การศึกษา	ปริญญาตรี	4	5.7
	ปริญญาโท	48	68.6
	ปริญญาเอก	18	25.7
	รวม	70	100.0
ประสบการณ์	1-5 ปี	12	17.1
	6-10 ปี	16	22.9
	11-15 ปี	13	18.6
	16-20 ปี	6	8.6
	ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	22	31.4
	ไม่ระบุ	1	1.4
	รวม	70	100.0

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) โทร. 02-350-3500 ต่อ 1776

E-mail: bangkokpoll@bu.ac.th Website: <http://bangkokpoll.bu.ac.th>

Twitter : http://twitter.com/bangkok_poll